

Chambre des Représentants

SESSION 1966-1967.

1er JUIN 1967.

PROJET DE LOI modifiant la loi du 28 mars 1952 sur la police des étrangers.

RAPPORT FAIT AU NOM DE LA COMMISSION DE LA JUSTICE ⁽¹⁾, PAR M. DEFRAIGNE.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a examiné ce projet au cours de ses réunions des 1er février, 15 février, 21 février et 3 mai 1967.

Exposé du Ministre.

Le Traité de Rome tend à réaliser la libre circulation des personnes. Pour atteindre ce but, le Conseil de la Communauté Economique Européenne a promulgué le 25 février 1964, une directive concernant la coordination des mesures spéciales aux étrangers en matière de déplacement et de séjour et justifiées par des raisons d'ordre public, de sécurité publique et de santé publique.

L'article 9 de cette directive postule une modification de la loi du 28 mars 1952 sur la police des étrangers.

⁽¹⁾ Composition de la Commission :

Président : M. De Gryse.

A. — Membres : MM. Charpentier, Cooreman, De Gryse, Duerinck, Hermans, Lefère, Lindemans, Remacle, Saint-Remy. — Boel, Bohy, De Keulencir, Gruselin, Mathys, Pierson, Terwagne, Vranckx. — Coulonvaux, Defraigne, Jeunehomme, Kempinaire, Van Lidth de Jeude. — Leys.

B. — Suppléants : MM. Gribomont, Kiebooms, Meyers, Parisi, Van Lindt. — Glinne, Lamers, Nyffels, Van Heupen. — Lerouge, Olivier, Pede. — Van der Elst.

Voit :

317 (1966-1967) :

— N° 1 : Projet de loi.

— N° 2 à 4 : Amendements.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1966-1967.

1 JUNI 1967.

WETSONTWERP tot wijziging van de wet van 28 maart 1952 op de vreemdelingenpolitie.

VERSLAG NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE ⁽¹⁾, UITGEBRACHT DOOR DE HEER DEFRAIGNE.

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie onderzocht dit ontwerp tijdens haar vergaderingen van 1 februari, 15 februari, 21 februari en 3 mei 1967.

Uiteenzetting van de Minister.

Het Verdrag van Rome strekt ertoe het vrije verkeer van personen te verwezenlijken. Te dien einde heeft de Raad van de Europese Economische Gemeenschap op 25 februari 1964 een richtlijn uitgevaardigd voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid.

Artikel 9 van die richtlijn maakt een wijziging van de wet van 28 maart 1952 op de vreemdelingenpolitie noodzakelijk.

⁽¹⁾ Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer De Gryse.

A. — Leden : de heren Charpentier, Cooreman, De Gryse, Duerinck, Hermans, Lefère, Lindemans, Remacle, Saint-Remy. — Boel, Bohy, De Keulencir, Gruselin, Mathys, Pierson, Terwagne, Vranckx. — Coulonvaux, Defraigne, Jeunehomme, Kempinaire, Van Lidth de Jeude. — Leys.

B. — Plaatsvervangers : de heren Gribomont, Kiebooms, Meyers, Parisi, Van Lindt. — Glinne, Lamers, Nyffels, Van Heupen. — Lerouge, Olivier, Pede. — Van der Elst.

Zie :

317 (1966-1967) :

— N° 1 : Wetsontwerp.

— N° 2 tot 4 : Amendementen.

En effet, aucune disposition de la loi ne prévoyait l'existence d'une commission consultative compétente pour connaître du recours dirigé par l'étranger contre la décision administrative qui lui a refusé le renouvellement de son titre de séjour ou qui lui a enjoint de quitter le pays avant la reconnaissance de ce droit.

Le présent projet de loi a pour but d'instaurer une deuxième commission consultative des étrangers chargée de donner son avis dans les cas prévus à la directive du 25 février 1964.

Cette commission sera compétente pour les étrangers ressortissants d'un Etat-membre de la Communauté Economique Européenne ainsi que pour les étrangers ressortissants d'un Etat ayant ratifié la Convention européenne d'établissement du 13 décembre 1955 et qui ont deux ans de résidence régulière dans le Royaume.

Cette Convention devant être ratifiée par plusieurs pays dans un proche avenir, le Gouvernement a proposé par voie d'amendement, que cette question soit réglée par une disposition générale, afin d'éviter, ce qui serait le cas si on précisait les nationalités, que la loi belge doive chaque fois être modifiée.

Discussion générale et discussion des articles.

Votre rapporteur a contesté la nécessité de créer une deuxième commission consultative, faisant valoir qu'il faudrait donner compétence à la commission existante. Il a développé les arguments repris dans la justification des amendements qu'il a déposés à l'article premier et à l'article 3 (Doc. n° 317/3).

Le Ministre a fait observer qu'il y a une différence manifeste entre la commission qui existe actuellement et celle que l'on veut créer: la première est chargée de donner avis au sujet des étrangers privilégiés, tandis que la seconde s'occupe des étrangers qui séjournent en Belgique depuis un bref laps de temps; en outre, la procédure n'est pas la même dans les deux commissions: celle de la première commission est très longue; la procédure de la deuxième commission devra être rapide, à la veille même d'une expulsion du territoire.

Selon lui, la composition différente des deux commissions est utile. Le dédoublement fonctionnel de la personnalité des agents de l'Etat existe dans beaucoup de cas et n'a guère donné lieu à critique. Soutenir que l'indépendance des membres de ces commissions n'est pas assurée pourrait être considéré par les intéressés comme un blâme collectif. Des juges siègent d'ailleurs fréquemment dans des commissions administratives.

Le Ministre estime qu'il n'y a aucune raison de maintenir dans la commission existante la personne s'occupant d'œuvres d'assistance aux réfugiés: en effet, seul le Ministre des Affaires étrangères est chargé de l'application des traités, ainsi que des directives de la C.E.E. Il convient donc qu'un fonctionnaire du Ministère des Affaires étrangères participe à la rédaction de l'avis.

Quant à l'aspect financier du problème, il est sans importance, les membres des commissions ne recevant pas de jetons de présence.

In de wet kwam immers geen enkele bepaling voor die voorzag in het bestaan van een commissie van advies die bevoegd is om kennis te nemen van het door een vreemdeling ingesteld beroep tegen de administratieve beslissing waarbij de vernieuwing van zijn verblijfsvergunning wordt geweigerd of hem bevolen wordt het land te verlaten voordat dit recht wordt erkend.

Het onderhavige wetsontwerp strekt ertoe een tweede commissie van advies voor vreemdelingen in te stellen, die gelast is haar advies te geven in de gevallen waarvan sprake in de richtlijn van 25 februari 1964.

Deze commissie zal bevoegd zijn voor de vreemdelingen die onderdaan zijn van een Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap, evenals voor degenen die onderdaan zijn van een Staat die het Europees Vestigingsverdrag van 13 december 1955 heeft bekrachtigd en die twee jaar geregeld in het Rijk hebben verbleven.

Daar dit Verdrag eerlang door verscheidene landen zal bekrachtigd worden, heeft de Regering bij amendement voorgesteld deze aangelegenheid bij algemene maatregel te regelen om te vermijden dat de Belgische wet telkens moet gewijzigd worden, wat het geval zou zijn als men de nationaliteiten nader bepaalde.

Algemene bespreking en bespreking van de artikelen.

Uw verslaggever betwistte de noodzakelijkheid van het oprichten van een tweede commissie van advies en voerde daarbij aan dat de desbetreffende bevoegdheid moet worden verleend aan de bestaande commissie. Hij haalde de argumenten aan die voorkomen in de verantwoording van de door hem op de artikelen 1 en 3 voorgestelde amendementen (Stuk n° 317/3).

De Minister merkte op dat er een duidelijk verschil bestaat tussen de bestaande commissie en die waarvan de oprichting wordt voorgesteld: de eerste is belast met het geven van adviezen in verband met de bevoorrechte vreemdelingen, terwijl de tweede zich bezighoudt met de vreemdelingen die pas sedert kort in ons land verblijven; bovendien is de in beide commissies gevolgde procedure niet dezelfde: in de eerste commissie is zij erg omslachtig; in de tweede zal zij met bekwame spoed moeten gevoerd worden, daar zij plaatsheeft precies vóór een vreemdeling wordt uitgeleid.

Volgens hem is de verschillende samenstelling van de twee commissies niet zonder nut. De splitsing van de persoonlijkheid bij het rijkspersoneel naar gelang van de uitgeoefende functie komt veel voor en heeft geen aanleiding gegeven tot kritiek. De bewering, als zou de onafhankelijkheid van de leden van die commissies niet gewaarborgd zijn, zou door de betrokkenen als een collectieve afkeuring worden opgevat. Het gebeurt trouwens vaak dat rechters zitting hebben in administratieve commissies.

De Minister meent dat er geen reden is om de persoon die zich bezighoudt met de organisatie van hulp aan vluchtelingen in de bestaande commissie te behouden; alleen de Minister van Buitenlandse Zaken is immers belast met de uitvoering van de verdragen, alsmede van de richtlijnen van de E.E.G. Een ambtenaar van het Ministerie van Buitenlandse Zaken moet derhalve medewerken aan het opstellen van het bedoelde advies.

Het financiële aspect van het probleem heeft geen belang, daar de leden van de commissies immers geen presentiegeld ontvangen.

Le Ministre a cependant fait observer qu'il lui paraît préférable de ne conserver qu'une seule commission consultative des étrangers, mais composée différemment. Il avait annoncé antérieurement qu'il prendrait l'avis de son collègue des Affaires étrangères et a présenté des amendements (Doc. n° 317/4), maintenant la compétence de la commission consultative des étrangers, mais remplaçant la personne s'occupant d'assistance aux réfugiés par un fonctionnaire du Ministère des Affaires étrangères.

Votre rapporteur a déclaré que ces amendements lui donnaient satisfaction et il a retiré ses propres amendements.

Les articles 1, 2 et 3, amendés par le Gouvernement, ont été adoptés à l'unanimité.

L'ensemble du projet amendé a été adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,
J. DEFRAIGNE.

Le Président,
A. DE GRYSE.

De Minister merkte evenwel op dat hij het verkieslijk acht dat er slechts één commissie van advies voor vreemdelingen in stand wordt gehouden, mits anders samengesteld. Hij had vroeger aangekondigd dat hij het advies zou inwinnen van zijn ambtgenoot van Buitenlandse Zaken en heeft amendementen (Stuk n° 317/4) voorgesteld, waardoor de bevoegdheid van de commissie van advies voor vreemdelingen gehandhaafd blijft, maar waardoor de persoon die zich bezighoudt met de organisatie van hulp aan vluchtelingen, vervangen wordt door een ambtenaar van het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Uw verslaggever verklaarde dat die amendementen hem voldoening schenken en trok dan ook zijn eigen amendementen in.

De door de Regering gewijzigde artikelen 1, 2 en 3 zijn eenparig aangenomen.

Het gewijzigde ontwerp in zijn geheel is eenparig aangenomen.

De Verslaggever,
J. DEFRAIGNE.

De Voorzitter,
A. DE GRYSE.

TEXTE ADOPTE PAR LA COMMISSION:

Article 1er.

Un article 3bis, rédigé comme suit, est inséré dans la loi du 28 mars 1952 sur la police des étrangers :

« Art. 3bis. — Le refus de délivrance du permis d'établissement à l'étranger ressortissant d'un Etat-membre de la Communauté Economique Européenne, de même que toute décision d'éloignement du territoire de cet étranger avant la délivrance de ce titre sont soumis, à la demande de l'intéressé, à l'examen de la commission consultative composée suivant l'article 10bis.

» La présente disposition s'applique également à tout étranger qui, appartenant à la famille du ressortissant précité, fait partie de son ménage ou vit sous son toit. »

Art. 2.

A l'article 5 de la même loi, sont apportées les modifications suivantes :

A — L'alinéa premier, 8°, est remplacé par la disposition suivante :

« 8° L'étranger ressortissant d'un Etat-membre de la Communauté Economique Européenne et tout étranger qui, appartenant à la famille de ce ressortissant, fait partie de son ménage ou vit sous son toit. »

B. — L'alinéa premier est complété par la disposition suivante :

« 10° L'étranger ressortissant d'un Etat ayant ratifié la Convention européenne d'établissement du 13 décembre 1955 et qui a deux ans de résidence régulière dans le Royaume. »

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE.

Artikel 1.

In de wet van 28 maart 1952 op de vreemdelingenpolitie wordt een artikel 3bis ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. 3bis. — De weigering van afgifte van de vestigingsvergunning aan een vreemdeling die onderdaan is van een Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap, alsmede ieder besluit tot verwijdering van het grondgebied van die vreemdeling vóór de afgifte van een dergelijk document, worden op verzoek van betrokkene ter behandeling voorgelegd aan de overeenkomstig artikel 10bis samengestelde commissie van advies.

» Deze bepaling is mede van toepassing op iedere, tot de familie van evengenoemde onderdaan behorende vreemdeling die deel uitmaakt van zijn gezin of bij hem inwoont. »

Art. 2.

In artikel 5 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

A. — Het eerste lid, 8°, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« 8° De vreemdeling die onderdaan is van een Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap en iedere tot de familie van die onderdaan behorende vreemdeling die deel uitmaakt van zijn gezin of bij hem inwoont. »

B. — Het eerste lid wordt aangevuld met de volgende bepaling :

« 10° De vreemdeling die onderdaan is van een Staat welke het Europees Vestigingsverdrag van 13 december 1955 heeft bekrachtigd, en twee jaar geregeld in het Rijk heeft verbleven. »

Art. 3.

Un article 10*bis* rédigé comme suit est inséré dans la même loi :

« Art. 10*bis*. — La Commission consultative des étrangers prévue à l'article 10 est chargée de donner avis au Ministre de la Justice dans les cas prévus à l'article 3*bis*.

» Toutefois, le troisième membre est un fonctionnaire du Ministère des Affaires étrangères.

» Ce fonctionnaire et son suppléant sont nommés pour trois ans par le Roi.

» La procédure est déterminée par le Roi. »

Art. 3.

In dezelfde wet wordt een artikel 10*bis* ingevoegd, luidende als volgt :

« Art. 10*bis*. — De in artikel 10 genoemde Commissie van advies voor vreemdelingen dient de Minister van Justitie van advies in de gevallen bepaald in artikel 3*bis*.

» Het derde lid is echter een ambtenaar van het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

» De ambtenaar en zijn plaatsvervanger worden door de Koning voor drie jaar benoemd.

» De Koning bepaalt de procedure. »
